

Het is weekend.
Borre tekent een aap en
papa leest de krant.
Mama komt de kamer binnen.
'Er is hier vlakbij een nieuw
poppenmuseum geopend,' zegt ze.
'Zullen we daar gaan kijken?'
'Nu?' vraagt papa.
'Maar het is ijskoud buiten!'
'Daar hebben we toch warme
kleden voor?' zegt mama.
'Muts op, sjaal om,
wanten aan en gaan!'

Dik ingepakt maken Borre, papa en mama de wandeling naar het poppenmuseum.
Hun neuzen zijn rood van de kou.
'Daar is het,' zegt mama.
Ze wijst naar een huisje met poppen voor de ramen.
Ze duwt de deur open en veegt haar voeten op de mat.

Er komt een oud
vrouwtje aangelopen.
'Welkom in mijn
poppenmuseum,' zegt ze.
Ze heeft geel geverfde krullen
en rode blosjes op haar wangen.
Ze lijkt zelf wel een beetje
op een pop.
'Ik hoop dat jullie van mijn
poppen genieten!'

'Ze zijn prachtig,' zegt mama tegen de oude vrouw, als ze alle poppen bekeken hebben.

'Vooral hun kleren vind ik heel mooi.'

'Die heb ik allemaal helemaal zelf genaaid,' zegt de vrouw trots.

'En ook de pruiken heb ik zelf gemaakt.'

'Knap, hoor,' zegt mama.

'We komen zeker nog eens terug. Tot ziens.'

Borre, papa en mama lopen
weer buiten in de kou.
'Kijk,' zegt Borre.
Hij is gestopt voor een huisje
verderop in de straat.
Boven de deur hangt een
uithangbord met een poes
en een hond erop.
De poes en de hond hebben
geen vacht.
Ze zijn kaal.
'Dit is de opvang voor blote
beestjes,' zegt papa.
Hij belt aan.
Tringeldingdong!

